

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 19Csp/127/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2517204766
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Simona Vráblová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2021:2517204766.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Simonou Vráblovou v spore žalobkyne: J. Š., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. X, M., proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, t a k t o

rozhodol:

Súd žalobu v časti o určenie, že Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.08.2015 je ako neprijateľná neplatná z a m i e t a.

Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 11.09.2017, doručenou súdu dňa 03.10.2017 domáhala, aby súd určil, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.08.2015 uzatvorený medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov, aby určil, že Dohoda o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.08.2015 je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná, že Dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.08.2015 je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná, že Rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.08.2015 je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná, a aby rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Súd rozhodol rozsudkom zo dňa 13.12.2018 a určil, že I. úver poskytnutý žalobkyňi žalovaným na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.08.2015 je bezúročný a bez poplatkov, II. že Dohoda o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.08.2015 je ako neprijateľná neplatná, III. že Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.08.2015 je ako neprijateľná neplatná, IV. že Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.08.2015 je ako neprijateľná neplatná a výrokom a V. žalobkyňi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Krajský súd v Trnave na základe odvolania žalovaného rozsudkom č. k. 10Co/97/2019 - 152 zo dňa 26.2.2020 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti o určení, že úver je bezúročný a bez poplatkov (I.), o určení neplatnosti dohody o poskytovaní služieb (II.) a určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy (III.) potvrdil a v časti o určení neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy (IV.) a o náhrade trov konania (V.) rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec v tejto časti vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Vo vzťahu k zrušenej časti krajský súd rozhodnutie odôvodnil tým, že z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie nevyplýva, či a akým spôsobom posúdil predmetnú spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu podľa osobitného zákona ZoSRK, ktorý upravuje spotrebiteľské rozhodcovské konanie, v ktorom sa rozhodujú výlučne spotrebiteľské spory, ako aj postavenie a činnosť rozhodcu oprávneného rozhodovať spotrebiteľské spory, vrátane stáleho rozhodcovského súdu. Odvolacia námietka žalovanej o absencii posúdenia platnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy na základe ustanovení a zásad upravených v ZoSRK, ako osobitného druhu alternatívneho riešenia sporov medzi dodávateľom a spotrebiteľom, bola dôvodná. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku nenaplnil požiadavky plynúce zo základného práva na súdnu ochranu, z dôvodu chýbajúceho argumentačného základu týkajúceho sa konkrétneho hodnotenia uzavretej spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy podľa jednotlivých ustanovení a zásad obsiahnutých v ZoSRK, bez ktorého nemohlo obstať konštatovanie o neprijateľnosti a teda neplatnosti predmetnej spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy. Povinnosťou súdu prvej inštancie tak bude v ďalšom konaní, v intenciách vyššie uvedených záverov odvolacieho súdu, posúdiť predmetnú spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, predovšetkým podľa ustanovení a zásad upravených v ZoSRK, najmä všeobecných a osobitných obsahových náležitostí tejto zmluvy. Pri hodnotení rovnováhy práv a povinností strán zmluvného vzťahu, bude dôsledne vychádzať z účelu a zmyslu alternatívneho spôsobu riešenia spotrebiteľských sporov (v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní), vrátane posúdenia naplnenia garancií ochrany spotrebiteľa, aj prostredníctvom splnenia poučovacej povinnosti podľa ustanovení ZoSRK. Svoj právny záver súd prvej inštancie zdôvodní zo zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzali do úvahy a stranám konania, vrátane žalobkyne, dá odpoveď na podstatné a relevantné argumenty, aby riešenie konkrétneho právneho problému bolo jasné a zreteľne dané (rozhodnutia Ústavného súdu napr. sp. zn. II. ÚS 193/06, III. ÚS 198/07). Pri písomnom vyhotovení súdneho rozhodnutia bude súd prvej inštancie, v intenciách vyššie uvedeného právneho názoru odvolacieho súdu, postupovať v súlade s ustanovením § 220 CSP a preskúmateľným spôsobom vyjadří skutkové zistenia a právne závery, na základe ktorých vec posúdil a rozhodol. Súd prvej inštancie bude dbať tiež na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé s uvedením skutočností, ktoré žalobkyňa tvrdila, aké dôkazy označila, aké prostriedky procesného útoku použila, ako sa vo veci vyjadrila žalovaná a aké prostriedky procesnej obrany použila. Súd prvej inštancie jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prípadne prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada aj so špecifickými námietkami strán konania. Súd prvej inštancie rozhodne o náhrade trov v novom rozhodnutí o veci.

5. Predmetom ďalšieho konania tak zostala žaloba o určenie, že Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.08.2015 je ako neprijateľná neplatná a náhrada trov konania.

6. Žalobkyňa v žalobe vo vzťahu k predmetnej spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve uviedla, že spolu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorú žalobkyňa so žalovaným uzavreli dňa 07.08.2015 a na základe ktorej boli zo strany žalovaného poskytnuté žalobkyňi finančné prostriedky vo výške 1.500 Eur, bola uzavretá aj Rozhodcovská zmluva, ktorá však podľa žalobkyne nebola individuálne dojednaná a bola len súčasťou úverovej zmluvy, pričom žalobkyňa nemala možnosť participovať na jej prijatí. Rozhodcovská zmluva mala nútiť spotrebiteľa podrobiť sa Rozhodcovskému konaniu bez toho, aby mal možnosť brániť sa na všeobecnom súde. Žalobkyňa poukázala na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Co/33/2016 zo dňa 27.04.2016. Vzhľadom na uvedené žalobkyňa žiadala, aby súd rozsudkom určil, že Rozhodcovská zmluva je ako neprijateľná, neplatná.

7. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 15.12.2017, doručeným súdu dňa 27.12.2017, kde vo vzťahu k rozhodcovskej zmluve uviedol, že rozhodcovská zmluva je samostatným právnym úkonom, ktorého existencia nebola podmienkou uzavretia úverovej zmluvy. Ide o samostatnú zmluvu a listinu, ktorá nie je súčasťou inej štandardnej zmluvy, ktorá vzniká nezávisle od uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere a ktorá nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože nezakladá výlučnú príslušnosť rozhodcovského súdu na konanie. Z bodu 2 rozhodcovskej zmluvy výslovne vyplýva, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou zatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere a súčasne, že dlžník nie je povinný prijať návrh danej rozhodcovskej zmluvy. Z právnych dôsledkov bodu 7 rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že dlžník môže odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy v lehote 14 kalendárnych dní od jej uzavretia. Uplatnením tohto práva môže dlžník bez ohľadu na postoj veriteľa

dosiahnuť zánik rozhodcovskej zmluvy, bez toho, aby to malo vplyv na trvanie zmluvy o revolvingovom úvere. Rozhodcovská zmluva nikdy nebola podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere. To vyplýva z bodu 2 zmluvy, ale aj z práva na jednostranné odstúpenie od nej. Je samostatným právnym úkonom, ktorého uzavretie je možnosťou, ale nie povinnosťou. Žalobca mohol nepristúpiť na uzavretie rozhodcovskej zmluvy, resp. aj jednostranne dosiahnuť zánik takejto dohody, a to v oboch prípadoch bez vplyvu na uzavretie, resp. existenciu zmluvy o revolvingovom úvere, a teda aj obsah vzájomného vzťahu so žalovaným. Rozhodcovská zmluva so žalobcom preto spĺňa charakter individuálneho ustanovenia. Vyššie uvedené pritom potvrdzuje aj súdna prax, pričom žalovaný poukázal na uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8CoE/4/2014, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 1CoE/328/2013 a Krajského súdu Prešov sp. zn. 13Co/111/2014. Vzhľadom na uvedené žalovaný žiadal, aby súd žalobu zamietol a žalovanému priznal právo na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

8. Žalobkyňa sa podaním zo dňa 05.02.2018, doručeným súdu dňa 12.02.2018 vyjadrila k vyjadreniu žalovaného, keď uviedla k neprijateľnosti rozhodcovskej zmluvy, že v oblasti spotrebiteľských vzťahov je založenie právomoci rozhodcovského orgánu rozhodcovskou zmluvou motivované snahou veriteľov zbaviť spotrebiteľa ochrany, ktorá by mu inak prináležala v rámci občianskeho súdneho konania. Aj napriek skutočnosti, že rozhodcovská zmluva bola vyhotovená na samostatnej listine, nemožno ju považovať za individuálne dojednanú zmluvnú podmienku. Ide totiž o vopred pripravený formulár žalovaného, ktorý predkladá na podpis všetkým svojim klientom, a teda v žiadnom prípade nemožno skonštatovať, že by uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy bolo výsledkom negociačného procesu medzi žalobkyňou a žalovaným. Žalobkyňa poukázala na uznesenie Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 8CoE/15/2017 zo dňa 04.04.2017. Skutočnosť, že je v rozhodcovskej zmluve zakotvená možnosť voľby medzi všeobecným a rozhodcovským súdom ešte podľa žalobkyne nenapĺňa zákonnú požiadavku, aby spotrebiteľské zmluvy neobsahovali ustanovenia, ktoré nie sú individuálne dojednané a spôsobujú hrubú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami v neprospech spotrebiteľa. Voľba súdu totiž vždy prislúcha žalobcovi (v konaní o plnenie), a takmer výlučne je žalobcom veriteľ, ktorý využíva skutočnosť, že v rámci rozhodcovského konania nie je žalovanému spotrebiteľovi poskytnutá taká ochrana, ako si to vyžadujú platné právne predpisy na ochranu spotrebiteľa. Z tohto titulu je potrebné rozhodcovskú zmluvu v zmysle ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka považovať za neprijateľnú podmienku, a teda neplatné dojednanie. Vzhľadom na uvedené žalobkyňa navrhla, aby súd žalobe vyhovel.

9. K vyjadreniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 28.03.2018, doručeným súdu dňa 28.03.2018.

10. V odvolaní proti rozsudku súdu zo dňa 13.12.2018 žalovaný vo vzťahu k rozhodcovskej zmluve uviedol, že závery a odôvodnenie súdu sú v rozpore so zákonom č. 335/2014 Z.z. a popierajú účel a zmysel uvedeného zákona ako celku, ale aj jednotlivých jeho ustanovení. Uzavretá spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nie je neprijateľnou podmienkou, pretože nie je splnená podmienka podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka o tom umožňuje, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva umožňuje rozhodovanie len podľa osobitného zákona, ktorým je zákon č. 335/2014 Z.z. Podľa súdu má neprijateľnosť spočívať v tom, že ak rozhodcovské konanie začne ako prvý dodávateľ, spotrebiteľ sa mu musí podrobiť. Tento záver súdu odporuje označenému zákonu, ktorý a) predpokladá, že rozhodcovské konanie môže začať aj dodávateľ, b) obsahuje osobitnú úpravu pre prípad, že rozhodcovské konanie začne aj dodávateľ a práve pre taký prípad upravuje osobitný procesný postup stáleho rozhodcovského súdu. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva bola uzavretá dňa 07.08.2015, teda za účinnosti daného zákona. Tento zákon bol prijatý ako samostatná, ucelená a modernejšia právna úprava, ktorá zohľadňuje osobitosti spotrebiteľského rozhodcovského konania, zavádza nové prvky pre takéto rozhodcovské konanie a odčlenila spotrebiteľskú arbitráž od všeobecnej, komerčnej arbitráže (upravenej naďalej v zákone č. 244/2002 Z.z.). Podľa dôvodovej správy k uvedenému zákonu : „Účelom návrhu zákona je vytvoriť osobitný druh mimosúdneho riešenia sporov blízky rozhodcovskému konaniu, ktorý umožní riešiť spotrebiteľské spory pri zachovaní garancie ochrany práv spotrebiteľa. Nová právna úprava je postavená na týchto základných pilieroch, ktoré majú prispieť k zvýšenej ochrane spotrebiteľa: vymedzenie spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, vymedzenie a sprísnenie podmienok, ktoré musí spĺňať stály rozhodcovský súd, vymedzenie podmienok, ktoré musí spĺňať rozhodca, zavedenie „licencovania“ rozhodcov a stálych rozhodcovských súdov, kogentná regulácia procesu spotrebiteľskej arbitráže, mechanizmus súdnej ingerencie, ktorý má odstrániť prípadné pochybenia rozhodcu a vyrovnanie informačnej asymetrie spotrebiteľov zabezpečené prostredníctvom zákonom

ustanovených formulárov.“ Zákonná úprava podľa uvedeného zákona predpokladá, že konanie bude začaté aj na základe žaloby dodávateľa. Pre podanie žaloby alebo pre začatie konania okrem uzavretia rozhodcovskej zmluvy nevyžaduje žiadne osobitné súhlasy spotrebiteľa (okrem uzavretia spomenutej rozhodcovskej zmluvy) a ani neurčuje, že len spotrebiteľ môže podať žalobu. Úprava v zákone o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní výslovne počíta s tým, že rozhodcovské konanie voči spotrebiteľovi začne aj na základe žaloby dodávateľa (napríklad § 25 ods. 3 daného zákona : „Stály rozhodcovský súd bezodkladne po doručení žaloby, a ak nejde o spotrebiteľa, po zaplatení poplatku podľa sadzovníka poplatkov zverejneného na webovom sídle stáleho rozhodcovského súdu, písomne vyzve žalovaného na zaslanie žalobnej odpovede. Lehota pre zaslanie žalobnej odpovede, ktorú stály rozhodcovský súd určí žalovanému, nesmie byť kratšia ako 30 dní od doručenia žaloby.“ § 28 ods. 5 daného zákona : „Procesný úkon spotrebiteľa, a to najmä podanie žaloby, zaslanie žalobnej odpovede, vyjadrenia, návrhu na vykonanie dôkazu, dôkazného prostriedku alebo námietky nedostatku právomoci nie je možné spoplatniť alebo podmieniť ich procesné účinky úhradou poplatku.“ Príloha č. 2 k zákonu označená ako Poučenie o rozhodcovskom konaní pri iniciovaní sporu proti spotrebiteľovi). Je na mieste konštatovať, že zákonodarca pri tvorbe a prijatí zákona výslovne upravil v zákone možnosť začatia spotrebiteľského rozhodcovského konania voči spotrebiteľovi. Teda rozhodcovská zmluva nemôže byť neplatnou len preto, že konanie môže začať aj dodávateľ. Zákon vyžaduje samostatnú, formálne oddelenú rozhodcovskú zmluvu od spotrebiteľskej zmluvy. Nejde o žiadnu sofistikovanú formu nekalého postupu dodávateľa, ale postup podľa zákona. Zákon vyžaduje presný obsah rozhodcovskej zmluvy v zmysle citovaného ustanovenia. Zákon nevyžaduje uviesť o rozhodcovskom konaní iné poučenie (napríklad o jeho priebehu) ako je uvedené v prílohe č. 1 zákona.

11. Súd vo veci vykonal dňa 22.6.2021 pojednávanie a rozhodol. Súd vykonal dokazovanie listinami, a to najmä žalobou a vyjadreniami strán, oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.08.2015, spotrebiteľskou rozhodcovskou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.08.2015, ako i s obsahom celého spisu a zistil nasledovný skutkový stav.

12. V Spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.08.2015 uzatvorenej medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom je v bode 2. uvedené vyhlásenie veriteľa o tom, že uzavretie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom a ani iného zmluvného vzťahu medzi nimi, ako aj to, že dlžník nie je povinný prijať návrh tejto spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol veriteľom jasne a zrozumiteľne informovaný. Z predmetnej rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že spory zo zmluvy bude rozhodovať Slovenský arbitrážny súd so sídlom v Bratislave, alebo Stály rozhodcovský súd Victoria Arbiter so sídlom v Žiline, alebo Rozhodcovský súd v Bratislave zriadený pri Asociácii pre rozhodcovské konanie so sídlom v Bratislave. Výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh. Dlžník bol oprávnený od tejto spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy. Dlžník bol v rozhodcovskej zmluve informovaný o podstate rozhodcovského konania. Súčasťou spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy bolo aj poučenie v znení ako ho vyžaduje zákon č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní v prílohe č. 1.

13. Podľa § 3 ods. 3 a 5 prvá veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona o priestupkoch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

14. Podľa § 298 ods. 1 CSP súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

15. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce

právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

17. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

18. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

19. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa proti dobrým mravom.

20. Podľa § 3 odsek 1 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ZoSRK) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva je dohoda medzi dodávateľom a spotrebiteľom o tom, že spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú zo spotrebiteľskej zmluvy alebo s touto spotrebiteľskou zmluvou súvisia, rozhodne v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní určený stály rozhodcovský súd zapísaný v zozname podľa § 18 a určený v tejto spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zaväzuje aj právnych nástupcov zmluvných strán.

21. Podľa § 3 odsek 2 ZoSRK, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva musí byť písomná, obsahovo a formálne oddelená od spotrebiteľskej zmluvy a nesmie obsahovať dojednania, ktoré nesúvisia so spotrebiteľským rozhodcovským konaním. Písomná forma spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy je zachovaná aj vtedy, ak bola uzavretá elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie jej obsahu a identifikáciu zmluvných strán, ktoré spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu uzavreli.

22. Podľa § 3 odsek 3 ZoSRK, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva musí obsahovať

- a) identifikačné údaje zmluvných strán v rozsahu obchodné meno, sídlo, identifikačné číslo dodávateľa a meno, priezvisko, bydlisko spotrebiteľa,
- b) označenie spotrebiteľskej zmluvy alebo spotrebiteľských zmlúv, na spory z ktorých sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská zmluva,
- c) označenie stáleho rozhodcovského súdu s uvedením názvu a sídla,
- d) webové sídlo stáleho rozhodcovského súdu, na ktorom je zverejnený rokovací poriadok stáleho rozhodcovského súdu (ďalej len "rokovací poriadok"), ako aj aktuálne údaje podľa § 18 ods. 3 a adresu pre elektronickú komunikáciu a
- e) poučenie podľa vzoru uvedeného v prílohe č. 1.

23. Podľa § 3 odsek 4 ZoSRK, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nesmie obsahovať dohodu o osobe konkrétneho rozhodcu.

24. Podľa § 3 odsek 5 ZoSRK, uzavretím spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy nesmie byť podmienené uzavretie spotrebiteľskej zmluvy.

25. Podľa § 3 odsek 6 ZoSRK, Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobmedzuje právo spotrebiteľa obrátiť sa na súd. Spotrebiteľ sa napriek uzavretej spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve môže domáhať svojho práva podaním žaloby na súd a dodávateľ ani jeho právny nástupca sa nemôžu účinne dovolávať nedostatku právomoci súdu podľa osobitného predpisu,7) ibaže vo veci už skôr začalo spotrebiteľské rozhodcovské konanie; na tento účel je spotrebiteľské rozhodcovské konanie začaté okamihom doručenia návrhu na začatie spotrebiteľského rozhodcovského konania spotrebiteľovi.

26. Podľa § 3 odsek 7 ZoSRK, Ak je spotrebiteľská zmluva neplatná, je s ňou súvisiaca spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neplatná, ak sa na ňu vzťahuje dôvod neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy. Ak zmluvné strany odstúpia od spotrebiteľskej zmluvy alebo ju inak ukončia, nedotýka sa toto odstúpenie spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, ak sa zmluvné strany nedohodli inak.

27. V danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, ako aj ustanovenia zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

28. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva predstavuje dohodu medzi dodávateľom a spotrebiteľom o tom, že spotrebiteľské spory bude medzi nimi rozhodovať spotrebiteľský rozhodcovský súd, zapísaný v zozname spotrebiteľských rozhodcovských súdov vedenom ministerstvom, ktorý je súčasne určený v spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve.

29. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách.

30. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa, a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

31. Po vykonanom dokazovaní má súd za preukázané, že medzi žalobkyňou a žalovaným bola dňa 7.8.2015 uzatvorená individuálnym spôsobom osobitná rozhodcovská zmluva. Rozhodcovská zmluva je uzatvorená na samostatnom liste podpísanom žalobkyňou aj žalovaným. Z uvedeného dôvodu má súd za to, že nemožno rozhodcovskú zmluvu ako celok považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko sa jedná o samostatnú zmluvu, ktorá bola individuálne uzatvorená a obsahom ktorej je aj možnosť spotrebiteľa odstúpiť od tejto zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy. Rozhodcovskú zmluvu na základe uvedeného podľa názoru súdu nemožno považovať za neprijateľnú podmienku podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

32. Súd sa dopodrobna zaoberal predmetnou rozhodcovskou zmluvou a jej súladom so zákonom a nezistil dôvody, pre ktoré by bolo možné predmetnú spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu považovať za neplatnú. Zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní zohľadňuje osobitosti tohto rozhodcovského konania a zároveň upravuje náležitosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy.

33. Predmetná rozhodcovská zmluva je v súlade s § 3 ZoSRK písomná, obsahovo a formálne oddelená od spotrebiteľskej zmluvy, neobsahuje dojednania, ktoré nesúvisia so spotrebiteľským rozhodcovským konaním, neobsahuje dohodu o osobe konkrétneho rozhodcu a obsahuje všetky náležitosti podľa § 3 odsek 3 ZoSRK. V bode 2. predmetnej rozhodcovskej zmluvy je vyhlásenie veriteľa o tom, že uzavretie

tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom a ani iného zmluvného vzťahu medzi nimi, ako aj to, že dlžník nie je povinný prijať návrh tejto spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol veriteľom jasne a zrozumiteľne informovaný. Zo zmluvy tak vyplýva, že uzatretím spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy nebolo podmienené uzavretie spotrebiteľskej zmluvy.

34. Zo samotného § 3 odsek 6 ZoSRK vyplýva, že Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobmedzuje právo spotrebiteľa obrátiť sa na súd. Spotrebiteľ sa napriek uzavretej spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve môže domáhať svojho práva podaním žaloby na súd a dodávateľ ani jeho právny nástupca sa nemôžu účinne dovoliavať nedostatku právomoci súdu podľa osobitného predpisu, ibaže vo veci už skôr začalo spotrebiteľské rozhodcovské konanie. Vzhľadom na uvedené neobstojí hlavný argument žalobkyne, že spotrebiteľ je nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu v prípade, ak žalobu podáva veriteľ, pretože takúto situáciu predpokladá aj samotný zákon a nemožno ju tak dávať za vinu žalovanému.

35. Z obsahu zmluvy (bod 2,7) vyplýva, že žalobkyňa mala právo výberu a tejto bola daná možnosť dodatočne a to aj v prípade predchádzajúceho podpisu zmluvy, od tejto zmluvy odstúpiť bez toho, aby to malo za následok ukončenie zmluvy o revolvingovom úvere. Je teda zrejmé, že v tomto prípade bola daná možnosť spotrebiteľovi slobodne sa rozhodnúť, či sa podriadi rozhodcovskému konaniu, prípadne či v určenej lehote dodatočne odstúpi od zmluvy. Súd poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8CoE/4/2014.

36. Súd posúdil predmetnú spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu podľa citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka ako aj osobitného zákona ZoSRK, ktorý upravuje spotrebiteľské rozhodcovské konanie, v ktorom sa rozhodujú výlučne spotrebiteľské spory.

37. Súd posúdil predmetnú spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu predovšetkým podľa ustanovení a zásad upravených v ZoSRK, najmä týkajúcich sa všeobecných a osobitných obsahových náležitostí tejto zmluvy. Pri hodnotení rovnováhy práv a povinností strán zmluvného vzťahu dôsledne vychádzal z účelu a zmyslu alternatívneho spôsobu riešenia spotrebiteľských sporov (v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní), posúdil naplnenie garancií ochrany spotrebiteľa, aj prostredníctvom splnenia poučovacej povinnosti podľa ustanovení ZoSRK, ktorú si žalovaný v predmetnej zmluve splnil a má za to, že predmetná zmluva je v súlade s právnymi predpismi.

38. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

40. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

41. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. Podľa § 396 odsek 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

43. Podľa § 396 odsek 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

44. V prípade žaloby, v ktorej sa uplatnili viaceré nároky a žalobca bol čiastočne úspešný a čiastočne súd jeho žalobu zamietol, pričom úspech a neúspech sa týka samostatných nárokov, sa úspech vo veci skúma so zreteľom na každý nárok, ktorý by mohol byť samostatne uplatniteľný, ako je tomu aj v tomto konaní. Žalobkyňa bola v tomto konaní plne úspešná v časti o určenie že úver poskytnutý žalobkyňi žalovaným na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.08.2015 je bezúročný a bez poplatkov, o určenie, že Dohoda o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.08.2015 je ako neprijateľná neplatná a o určenie, že Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných

príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.08.2015 je ako neprijateľná neplatná a tak jej vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % vo vzťahu k týmto uplatneným nárokom. Žalobkyňa si však náhradu trov konania v konaní neuplatnila a tak jej ju súd nemohol priznať. Žalobkyňa nebola úspešná len v časti žaloby o určenie, že Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.08.2015 je ako neprijateľná neplatná, ktorú súd zamietol, čím vznikol nárok žalovaného na náhradu trov konania vo vzťahu k tomuto nároku. Priznanie tohto nároku však súd nepovažuje za spravodlivé, vzhľadom na väčšinový úspech žalobkyne v konaní ako celku, ktorej žaloba bola úspešná v 3 zo 4 uplatnených nárokov. Súd tak pri rozhodovaní o trovách konania posudzoval aj žalobu a konanie ako celok.

45. Účelom ustanovenia § 257 CSP je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolútného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočností, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Musí ísť o výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach strán sporu. Rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP sa nesmie javiť ako neprimeraná tvrdosť voči subjektom konania a nesmie odporovať dobrým mravom.

46. Súd má vzhľadom na uvedené za to, že bolo spravodlivé rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Súd má vzhľadom na okolnosti danej veci za to, že takéto rozhodnutie súdu sa nejaví ako neprimerane tvrdé, ani neodporuje dobrým mravom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Piešťany.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis (§ 127 ods. 1 CSP). Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP). Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 až 3 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 2 Exekučného poriadku).